

Dövlətin findiq istehsalı və ixracı ilə bağlı təşəbbüsleri uğurlu nəticələr verir

Artıq emal müəssisələri fermerlərdən yaşı findığın 1 kilogramını ötən illə müqayisədə 2 dəfə yüksək qiymətə - 5 manata alırlar

Hazırda ölkəmizin hər yerində olduğu kimi, şimal-qərb bölgəsində yerləşən rayonlarda da həyat qaynayır. Ölək üçün ənənəvi hesab olunan təsərrüfat sahərinin yenidən dirçəldilməsi dinamikliyi dəfələrlə artırıb. İpekqurdunun bəslənərək barama şəklində təhvil verilməsinin ardından tütün yığımına, hazırda isə bölgənin brend məhsullarından hesab olunan findığın tədarükünə başlanması ilə bölgədə işlər artıb.

Findığın əsas vətənlərindən biri olan Qax rayonunda da avqustun əvvəlindən onun tədarükünə başlanıb. Rayonun kənd təsərrüfatı idarəsindən aldığımız məlumatda bildirilir ki, bu il bağlardan təxminən 3-4 min ton findığın yığılacağı gözlənilir. Bu da keçən illə müqayisədə azdır. Lakin havaların yağışlı keçməsi səbəbindən builk məhsul daha keyfiyyətlidir.

Vacib məqamlardan biri də artıq findiq bazarında sağlam rəqa-

vab vermələrinə gücləndirici təsir göstərəcək.

Findıqcılığın real vəziyyəti və bu sahədəki həlli-vacib məqamları onların öz dilindən eşitmək üçün istehsal və emal fəaliyyəti ilə məşğul olan insanlarla görüşməyə qərar verdik. Əvvəlcə rayon mərkəzine yaxın hissədə yerləşən "Ata-Baba Fabrika" MMC-də olduq. Müəssisənin direktoru Rafiq Şixəmirovdan şirkətin adının mənası ilə bağlı soruşduq. Müsahibimiz fikrini yaylıq və payızlıq olmaq üzrə iki növ findığın mövcudluğu ilə izah etdi. Bildirdi ki, ata-baba deyilən kimi payızlıq findiqdan bəhs olunduğu aydınlaşdır.

Müəssisənin 2006-cı ildən fəaliyyət göstərdiyini deyən sahibkar ölkə başçısının findıqcılığa diqqət ayırmasını xüsusi dəyərləndirdi.

Onun fikrincə, bu yanaşma, əslində, kompleks xarakter kəsb edir. Belə ki, həm findiq bağlarının genişləndirilməsi fonunda daha çox məhsul bolluğu nail olunur, digər yandan da ixracın stimullaşdırılmasına dəstək verilir. Konkret desək, ixraca yönəldilən məhsulun vergisinin 3 faizinin tekrar sahibkara qaytarılması özü vacib amillərdəndir.

Müsahibimiz deyir ki, findığın alınması məqsədilə müqavilə bağlayan fermerlərin sayı ildən asılı olaraq 1200-1400 nəfər arasında dəyişir. Həmin fermerlər isə əsasən findıqcılıqla daha intensiv məşğul olan Marsan, Turacli, Tasmalı və Kündüllü kəndlərinin sakinləridir. Əsasən də istehsal həcmi təxminən 5-10 ton aralığında birləşdirilir. Buna baxmayaraq, məhsulun keyfiyyəti qənaətbəxşdir.

Bu il isə məhsul keçən illə müqayisədə təxminən 50 faizə qədər azdır. Realliq isə findıqcılıq üçün qəbul olunandır. Çünkü bu həmişə belə olub. Məhsul 1 il az olanda növbəti il çox olur, yaxud da əksinə... Bununla belə məhsul keçən ildəkindən daha keyfiyyətlidir.

Avqustun 1-dən findığın qəbuluna başladıqlarını deyən müəssisə rəhbərinin sözlərinə görə, ilk başlangıçıda findığın qəbulu 3.50 manata idisə, üstündən çox keçməmiş qiymətlər 4 manata, hazırda isə 5-5.20 manata çatıb. Halbuki keçən il qəbul təxminən 2-2.50 manatdan başlayıb ən çoxu 4 manata kimi yüksəlmüşdi. Məhsulun qiymətinə təsir göstəren amillərdən biri də bu il findığın azlığıdır. Buna baxmayaraq, məhsulun keyfiyyəti qənaətbəxşdir.

Hər bir fermer gətirdiyi malın həcmi və keyfiyyətindən asılı olaraq aparılan qiymətləndirmə əsasında xəzinəyə yaxınlaşaraq pulunu götürüb gedir.

Müəssisənin özünün də balansında ümumilikdə 10 hektar findıq bağı var. Bura da əlavə işçi qüvvəsi cəlb olunur. Findığın qəbulu prosesində isə hələlik 35 nəfər çalışır. Sonradan çeşidlənmə prosesində kecid zəmanı say da da aratacq. Ləpə Rusiya Federasiyası, Hollandiya, Almaniya, İtalya və digər ölkələre ixrac olunacaq.

Findıq istehsalının artırılmasıının vacibliyinə diqqət çəkən müsahibimizin sözlərinə görə, son zamanlara kimi Türkiye dünyanın findıq istehsalının 75 faizini təmin etməkə birlinci, Azərbaycan isə 7-8 faizlə ikinci yerdə qərarlaşmışdır. Gürcüstan isə 5-6 faizlə üçüncü

Dövlətin fındıq istehsalı və ixracı ilə bağlı təşəbbüsleri uğurlu nəticələr verir

Əvvəli 1-ci səh.

Sabit Hacıyev isə fermer kimi fəaliyyət göstərməklə yanaşı, həm də fiziki şəxs olaraq fındığın qəbulu və emalı sahəsində də çalışır. İlk fəaliyyəti taxılçılıq olsa da, hazırda 15 hektar fındıq bağına sahibdir. 2013-ü ildən isə həm də Qax rayonunun Zəyəm kəndində fındığın qəbulu və emalı fəaliyyəti-lə məşğuldur. "Gilan" Holdingin təchizatçısı qismində fiziki şəxs olaraq 55 fermerlə müqavilə bağlayıb. Həmin fermerlərin bağ sahələrinin ümumi həcmi 500 hektara yaxındır. Ümumilikdə isə sahələr üzrə 600 ton yaş fındığın qəbulu gözlənilir.

Sahibkar deyir ki, üstün amillərdən biri artıq Azərbaycanın sərbəst şəkildə öz fındığını dünyaya çıxarmasıdır. Keçən il Azərbaycan fındığının 70-80 faizi Avropana bazarına yol tapıb. Həmçinin avropalılar istehsalat və emal müəssisələri ilə əvvəlcədən maraqlanırlar. Keyfiyyət meyarları onların standartlarına uyğun gəlmədiyi halda heç bir mü-

qavılıdən söhbət belə gedə bilməz. Hətta torpaqlarda kimyəvi maddələrin istifadə olunmaması ilə elaqədar kənd təsərrüfatı idarəsindən arayışda alıblar. Bütün analizlərin yüksək seviyyədə olması mütləqdir.

Fındıqcılığın əsas problemlərindən biri bu sahəde maarifləndirmənin zəif aparılmasıdır. Ona görə də bağ sahibi olan insanların çoxu nə fındığa qulluq haqqında məlu-

mata malikdir, nə də saxlanılmasına... Hər kəs də öz malını eyni vaxtda satır. Biri tezə dəyən vaxtda, yaş halda fındığı satırsa, digəri bir qədər saxlayıb sonra daha bahalı qiymətə satmayı hədəfleyir. Lakin fındığın saxlanması yerinin düzgün seçilməməsi, düzgün quruluması məhsulun yararsız vəziyyətə düşməsinə səbəb olur. Elə qeyd olunan səbəblərdən də keçən il fin-

dıq ixracatçıları satışla problem yaşadılar. Fındığın tərkibində turşular, zərərlə maddələr çıxdı. Bu da düzgün saxlanması olmaması səbəbindən baş verib. Nəticədə fındıqda atlatoksin deyilən xəstəlik aşkarlandı. Beləliklə də 20 edəddən çox fındıq dolu tır geri qayıdası oldu. İnsanlar xaricə mal çıxarmağa ehtiyatlandılar. Nəticədə yərində qiymət düşdü. Mövsumün əvvəlində xaricə ləpə 6 dollara saatlığı halda, sonrakı proseslərin təsiri altında 4 dollara düşdü.

Həmçinin fındıqçıları narahat edən məsələlərdən biri də bu günə kimi onları birləşdirən assosiasiyanın olmamasıdır. Halbuki bu-na ehtiyac olduqca böyükür. Hər bir emal müəssisəsinin və ya fermerin ayrı-ayrılıqla fəaliyyət göstərməsi, koordinasiyanın olmaması isə şübhəsiz ki, ümumi işə mənfi təsir edir. Real olaraq qarşıya çıxan problemlərin birgə həllini çətinləşdirir.

**Əli SƏLİMOV,
"Azərbaycan"**